

Dopady změny klimatu na porosty jedle (*Abies alba*) v Karpatech

Průměrná roční teplota vzduchu v období 1961-1990

Jiří Trombík, Tomáš Hlásny, Ivan Barka, Laura Dobor, Zoltán Barcza

Úvodní informace

Karpaty představují největší horské pásmo v Evropě procházející Českou republikou, Rakouskem, Slovenskem, Polskem, Maďarskem, Ukrajinou, Rumunskem a Srbskem. Na přeshraniční hodnocení zranitelnosti ekosystémů v Karpatech v důsledku očekávané změny klimatu je v současnosti zaměřeno více evropských i národních iniciativ. Zranitelnost lesů v Karpatech souvisí jak s jejich managementem, který ve větších oblastech vykazuje známky neudržitelnosti, tak i s očekávanou změnou klimatu, v důsledku které dochází k ohrožení porostů suchem i změnou distribuce a populaci dynamikou některých škůdců.

Jedle (*Abies alba*) je stinná dřevina s vysokými nároky na vláhu. Vyskytuje se více ve smíšených porostech než v monokulturách. Je mechanicky méně zranitelná než smrk a také méně náchylná k biotickému poškozování. Cítilost produkce jedle na změnu klimatu je relativně nízká, zejména kvůli výskytu v ekologicky stabilnějších smíšených porostech a v nadmořských výškách s dobrým srážkovým zabezpečením. Tato skutečnost skýtá potenciál pro její využití při adaptaci lesů na změnu klimatu.

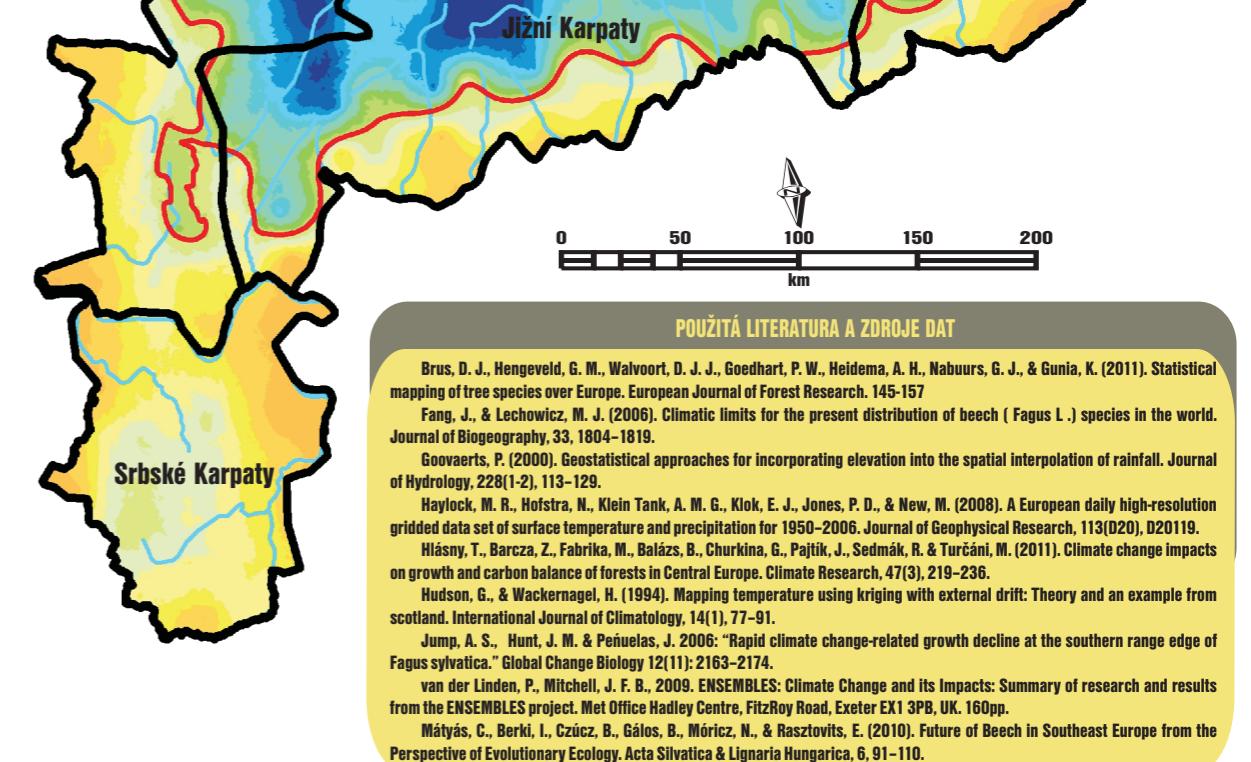
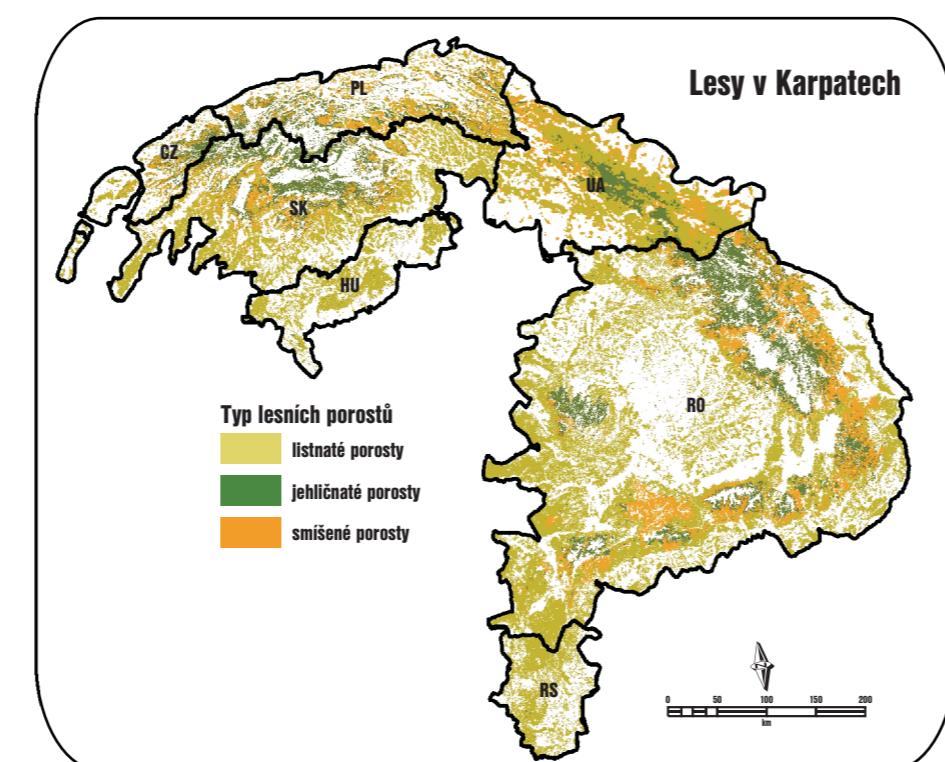
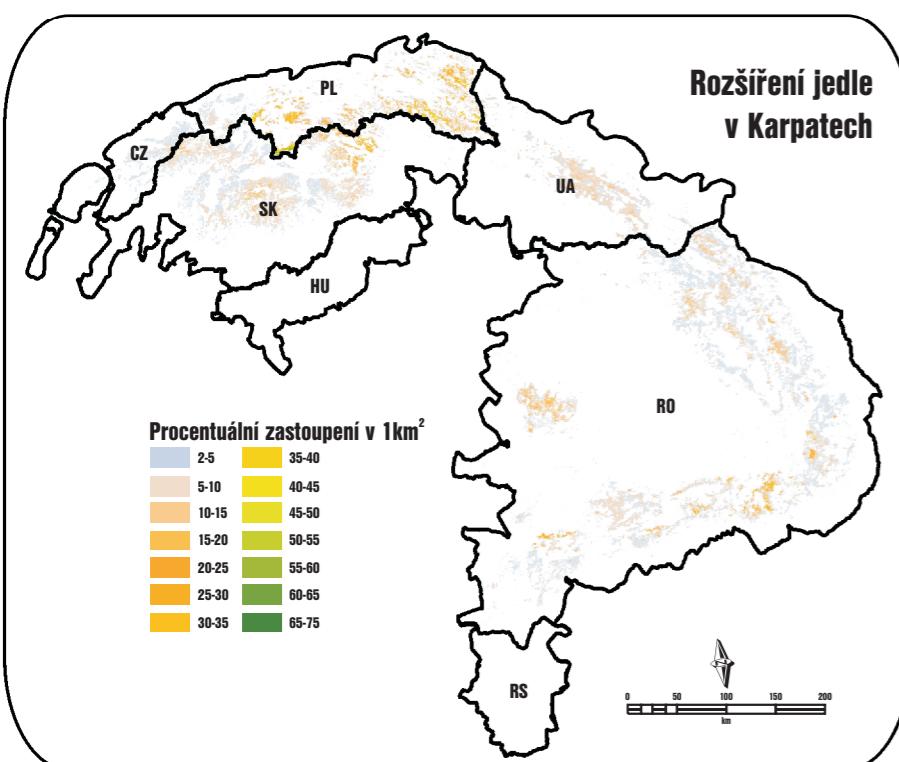
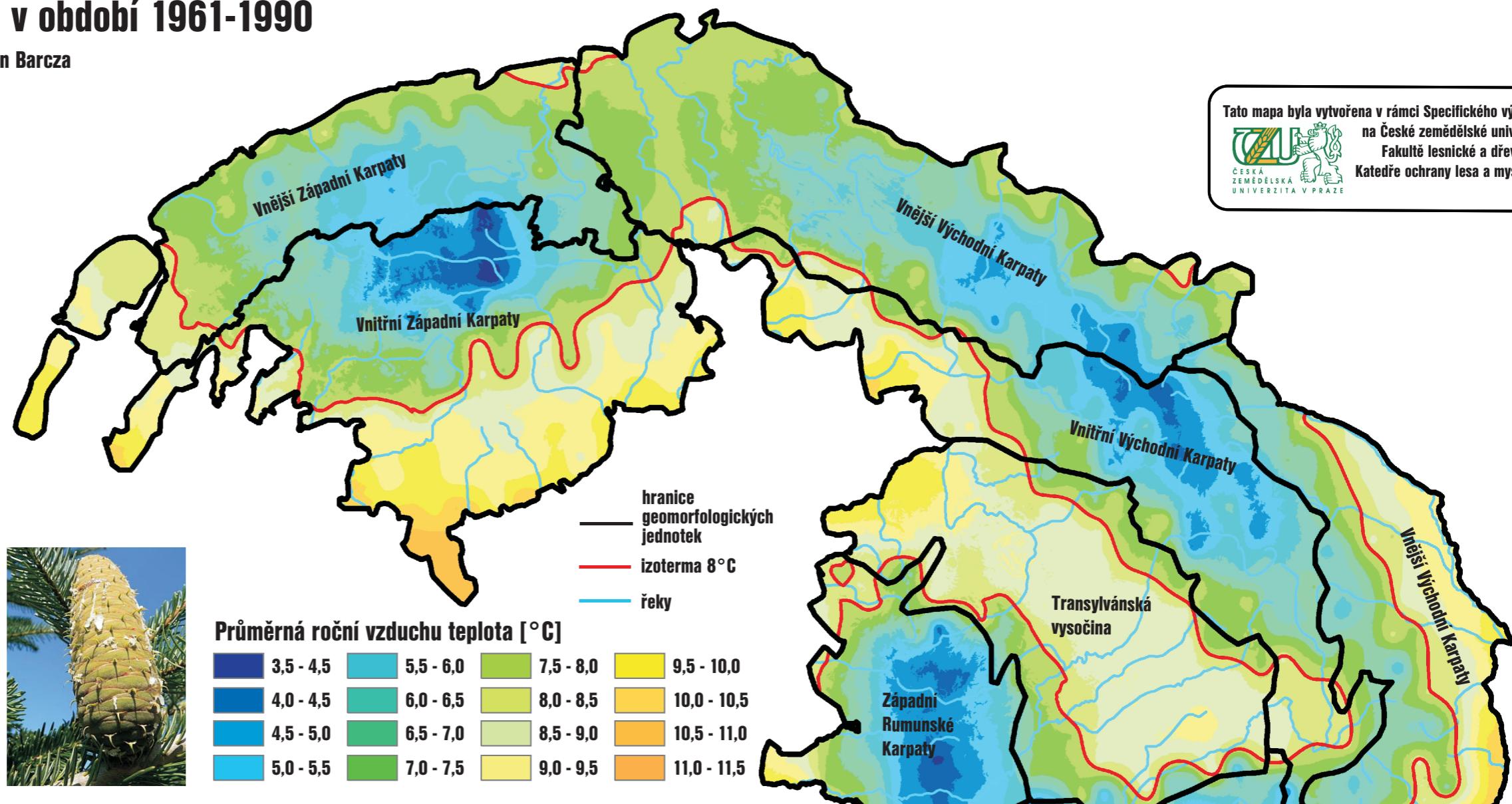
Průměrná roční teplota vzduchu, společně s teplotou nejteplejšího měsíce, je jedním z faktorů určujících horní distribuční limity dřevin. Ovlivňuje jak rozšíření dřevin na gradientu zeměpisné šířky, tak i nadmořské výšky. V souvislosti se změnou klimatu dochází ke zmírňování teplotního limitu ve větších výškách a šířkách, což může vyvolat expanzi dřevin a zlepšení produkce. Zvýšená teplota vzduchu může v chladných polohách také urychlit rozklad mrtvého dřeva a opadu, a tím zvýšit dostupnost živočichů. V nižších nadmořských výškách je průměrná roční teplota významná k hledisku možného stresu dřevin teplem, jakož i faktoru podmínující evapotranspiraci a dostupnost vláhy.

Použité data

Data o rozšíření dřevin v Karpatech byla převzata z celoevropského statistického mapování dřevin na základě dat národních inventarizací lesa, prediktivního mapování a národních lesnických statistik (Brus a kol. 2011). Výsledkem jsou rastrové mapy s rozlišením 1x1 km, nesoucí informace o zastoupení dané dřeviny. Pro účely této práce byly mapy korigovány na základě dat Corine Landcover.

Klimatická data za období 1951-2007 byla převzata z databáze E-OBS (Haylock a kol. 2008). Data o budoucím klimatu (2007-2100) byla převzata z výsledků projektu ENSEMBLES (van der Linden and Mitchell, 2009). Pro potřeby vytvoření klimatických map Karpat byla použita interpolační technika krigování s externím driftem (Hudson a Wackernagel 1994, Goovaerts 2000), přičemž byla použita nadmořská výška jako podpůrná proměnná, korelována s většinou klimatických prvků. Klimatické mapy byly vytvořeny pro tři časová období – referenční klima (1961-1990), klima v blízké budoucnosti (2021-2050) a klima ve vzdálené budoucnosti (2071-2100).

Pro hodnocení dopadů změny klimatu na lesy v Karpatech byla použita řada bioklimatických proměnných podle Fang a Lechowicz (2006).

Dopady změny klimatu na porosty jedle (*Abies alba*) v Karpatech

Průměrná roční teplota vzduchu v období 2021-2050

Jiří Trombík, Tomáš Hlásny, Ivan Barka, Laura Dobor, Zoltán Barcza

Úvodní informace

Karpaty představují největší horské pásmo v Evropě procházející Českou republikou, Rakouskem, Slovenskem, Polskem, Maďarskem, Ukrajinou, Rumunskem a Srbskem. Na přeshraniční hodnocení zranitelnosti ekosystémů v Karpatech v důsledku očekávané změny klimatu je v současnosti zaměřeno více evropských i národních iniciativ. Zranitelnost lesů v Karpatech souvisí jak s jejich managementem, který ve větších oblastech vykazuje známky neudržitelnosti, tak i s očekávanou změnou klimatu, v důsledku které dochází k ohrožení porostů suchem i změnou distribuce a populaci dynamikou některých škůdců.

Jedle (*Abies alba*) je stinná dřevina s vysokými nároky na vláhu. Vyskytuje se více ve smíšených porostech než v monokulturách. Je mechanicky méně zranitelná než smrk a také méně náchylná k biotickému poškozování. Cítilost produkcí jedle na změnu klimatu je relativně nízká, zejména kvůli výskytu v ekologicky stabilnějších smíšených porostech a v nadmořských výškách s dobrým srážkovým zabezpečením. Tyto skutečnosti skýtají potenciál pro její využití při adaptaci lesů na změnu klimatu.

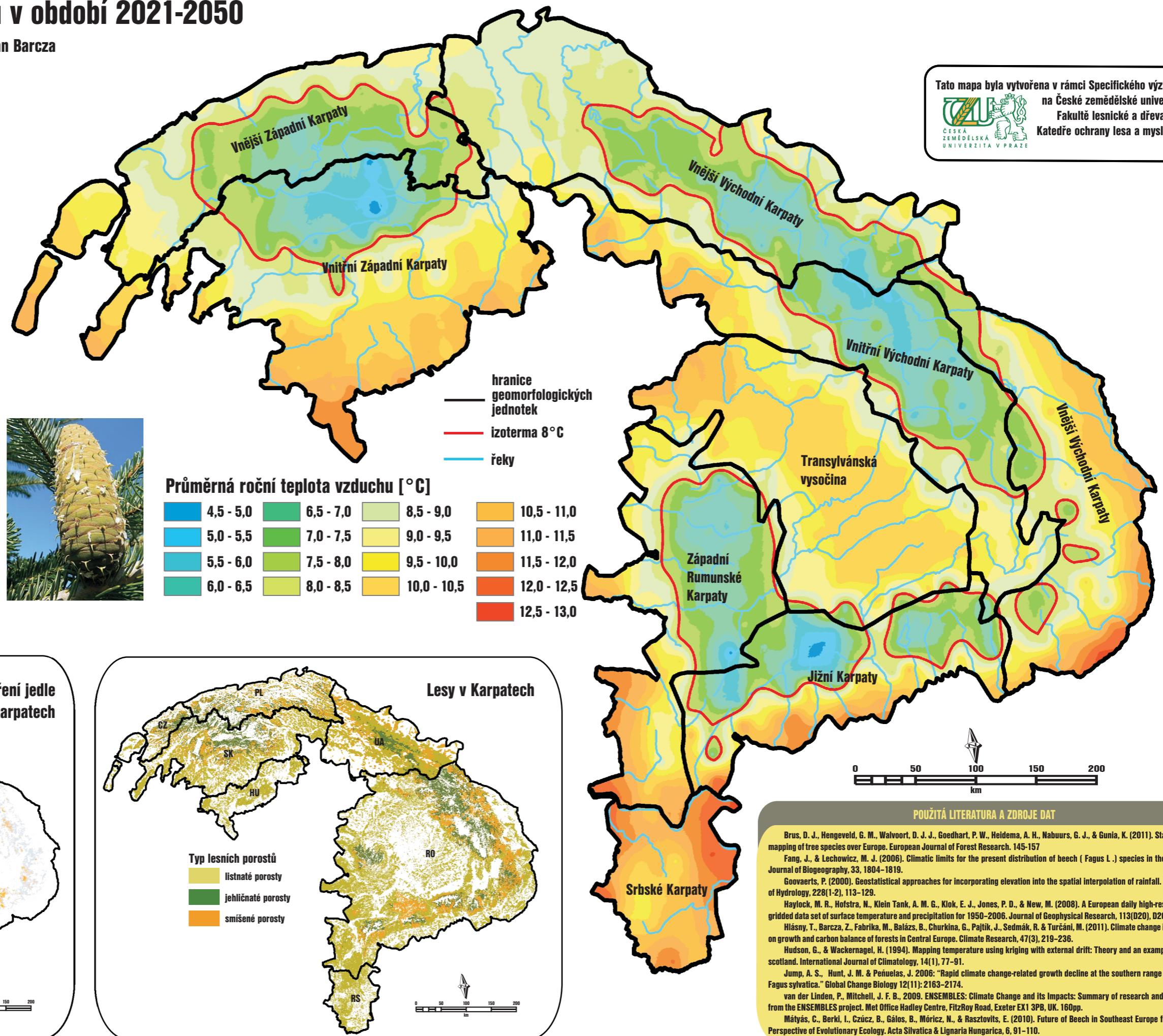
Průměrná roční teplota vzduchu, společně s teplotou nejteplejšího měsíce, je jedním z faktorů určujících horní distribuční limity dřevin. Ovlivňuje jak rozšíření dřevin na gradientu zeměpisné šířky, tak i nadmořské výšky. V souvislosti se změnou klimatu dochází ke zmírňování teplotního limitu ve větších výškách a šířkách, což může vyvolat expanzi dřevin a zlepšení produkce. Zvýšená teplota vzduchu může v chladných polohách také urychlit rozklad mrtvého dřeva a opadu, a tím zvýšit dostupnost živočichů. V nižších nadmořských výškách je průměrná roční teplota významná k hledisku možného stresu dřevin teplem, jakož i faktoru podmíňující evapotranspiraci a dostupnost vláhy.

Použité data

Data o rozšíření dřevin v Karpatech byla převzata z celoevropského statistického mapování dřevin na základě dat národních inventarizací lesa, prediktivního mapování a národních lesnických statistik (Brus a kol. 2011). Výsledkem jsou rastrové mapy s rozlišením 1x1 km, nesoucí informace o zastoupení dané dřeviny. Pro účely této práce byly mapy korigovány na základě dat Corine Landcover.

Klimatická data za období 1951-2007 byla převzata z databáze E-OBS (Haylock a kol. 2008). Data o budoucím klimatu (2007-2100) byla převzata z výsledků projektu ENSEMBLES (van der Linden and Mitchell, 2009). Pro potřeby vytvoření klimatických map Karpat byla použita interpolační technika krigování s externím driftem (Hudson a Wackernagel 1994, Goovaerts 2000), přičemž byla použita nadmořská výška jako podpůrná proměnná, korelována s většinou klimatických prvků. Klimatické mapy byly vytvořeny pro tři časová období – referenční klima (1961-1990), klima v blízké budoucnosti (2021-2050) a klima ve vzdálené budoucnosti (2071-2100).

Pro hodnocení dopadů změny klimatu na lesy v Karpatech byla použita řada bioklimatických proměnných podle Fang a Lechowicz (2006).

Dopady změny klimatu na porosty jedle (*Abies alba*) v Karpatech

Průměrná roční teplota vzduchu v období 2071-2100

Jiří Trombík, Tomáš Hlásny, Ivan Barka, Laura Dobor, Zoltán Barcza

Úvodní informace

Karpaty představují největší horské pásmo v Evropě procházející Českou republikou, Rakouskem, Slovenskem, Polskem, Maďarskem, Ukrajinou, Rumunskem a Srbskem. Na přeshraniční hodnocení zranitelnosti ekosystémů v Karpatech v důsledku očekávané změny klimatu je v současnosti zaměřeno více evropských i národních iniciativ. Zranitelnost lesů v Karpatech souvisí jak s jejich managementem, který ve větších oblastech vykazuje známky neudržitelnosti, tak i s očekávanou změnou klimatu, v důsledku které dochází k ohrožení porostů suchem i změnou distribuce a populaci některých škůdců.

Jedle (*Abies alba*) je stinná dřevina s vysokými nároky na vláhu. Vyskytuje se více ve smíšených porostech než v monokulturách. Je mechanicky méně zranitelná než smrk a také méně náchylná k biotickému poškozování. Cítilost produkce jedle na změnu klimatu je relativně nízká, zejména kvůli výskytu v ekologicky stabilnějších smíšených porostech a v nadmořských výškách s dobrým srážkovým zabezpečením. Tato skutečnost skýtá potenciál pro její využití při adaptaci lesů na změnu klimatu.

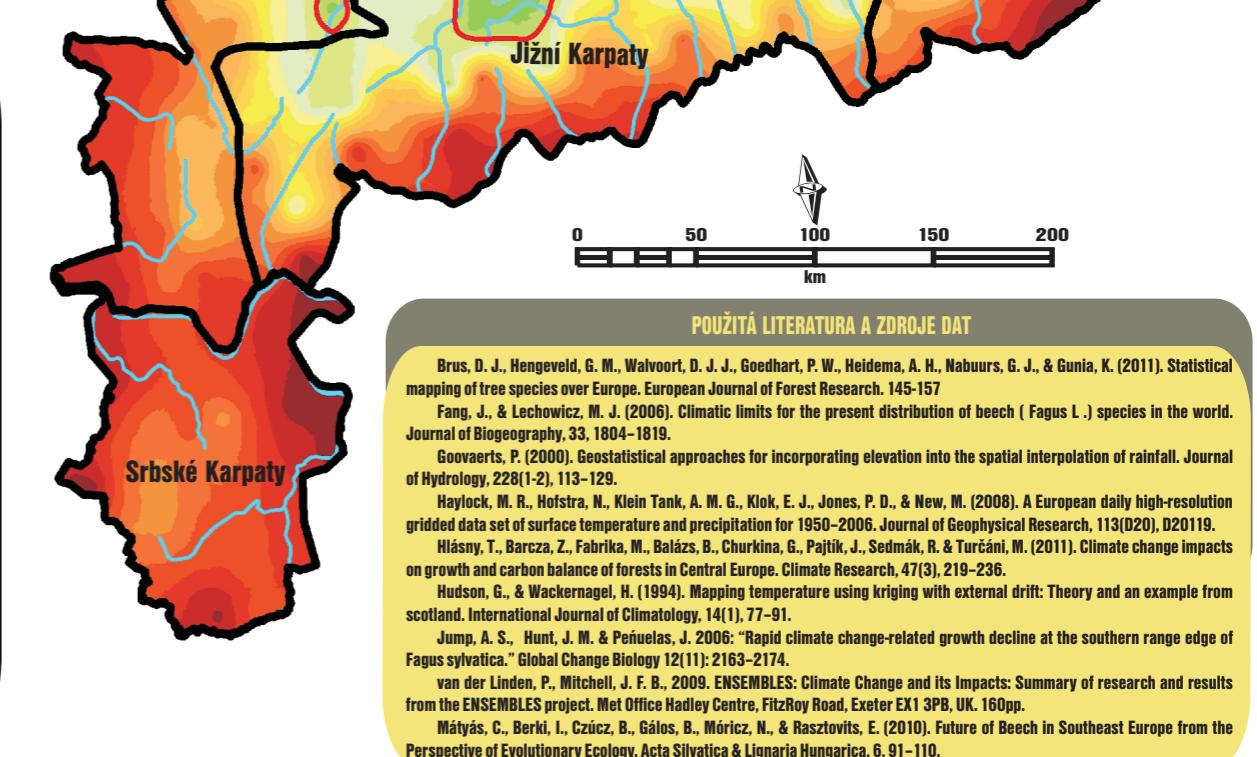
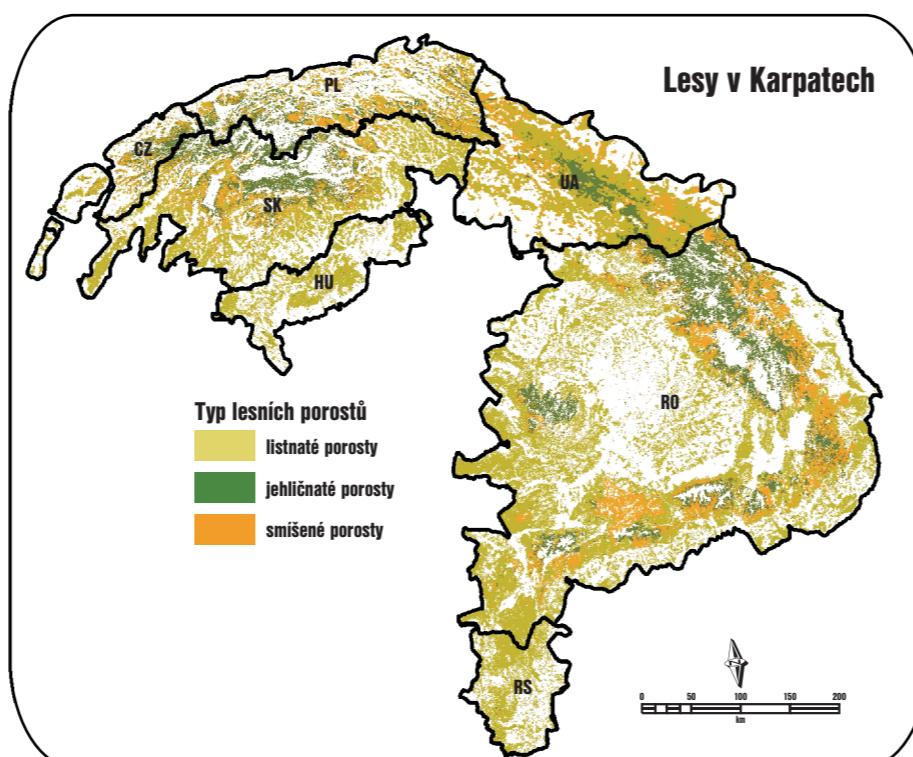
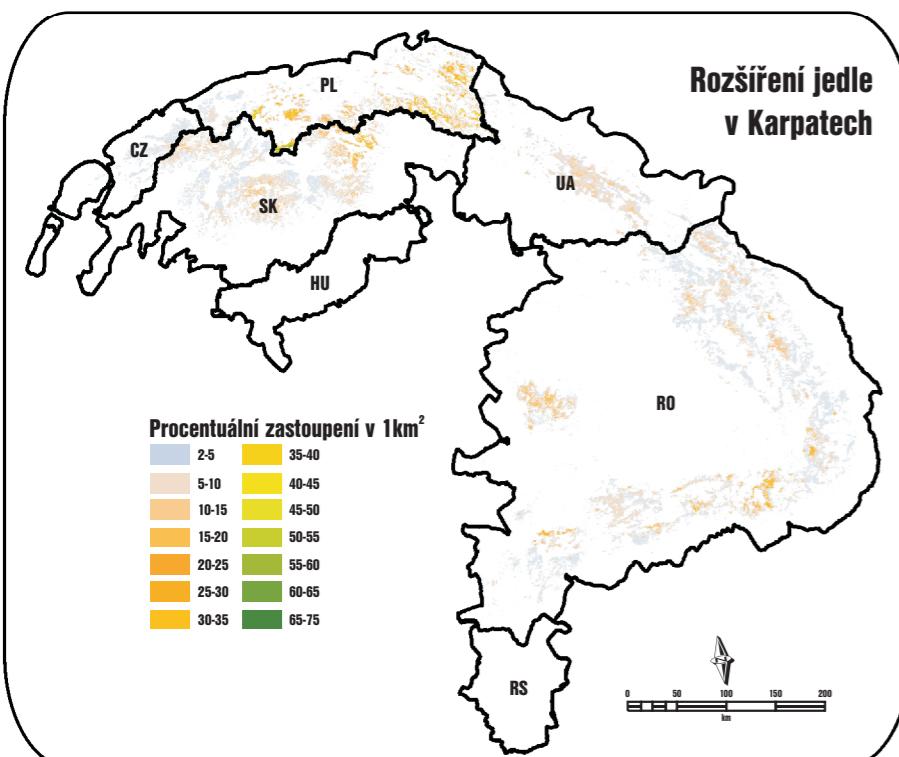
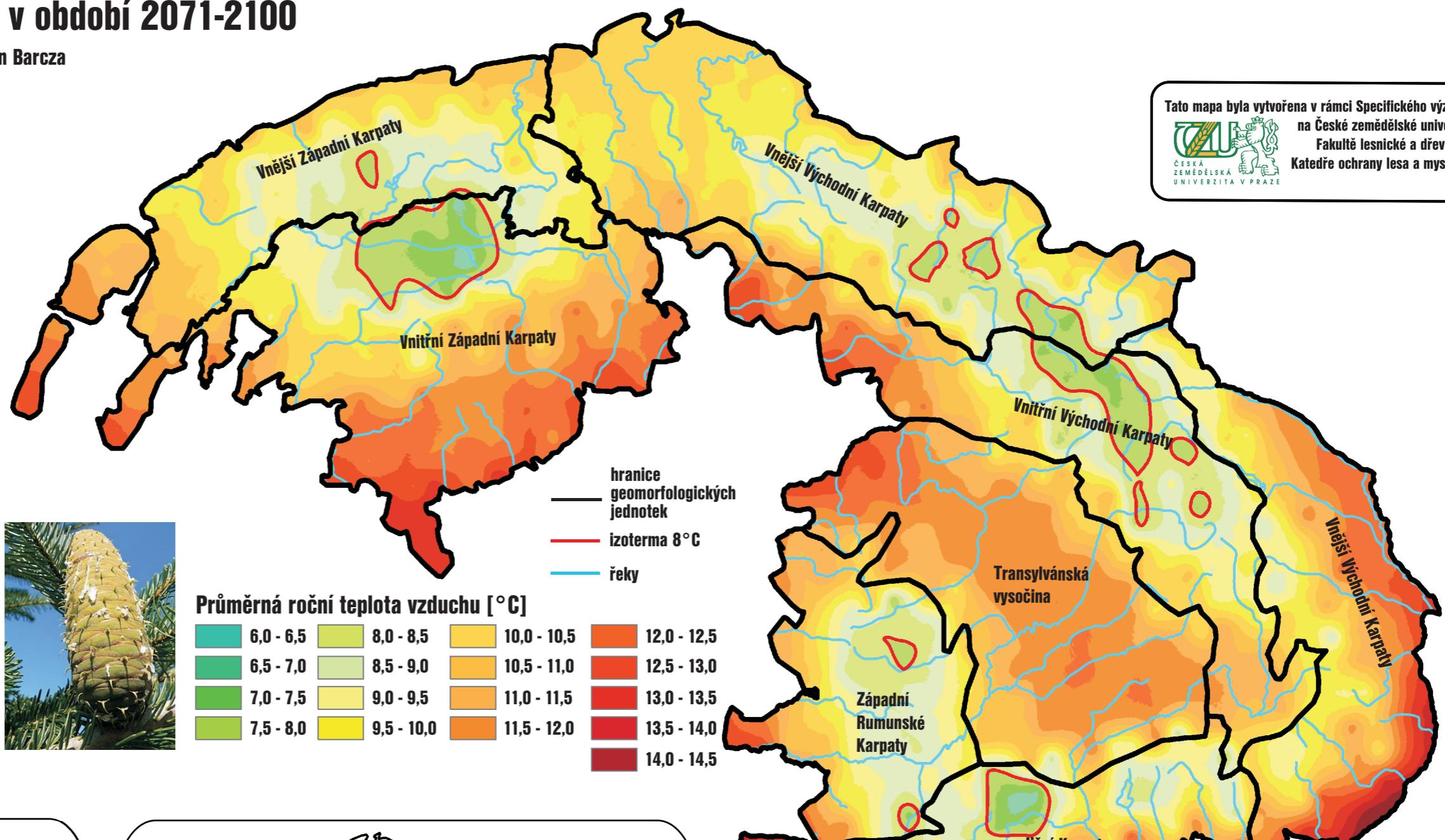
Průměrná roční teplota vzduchu, společně s teplotou nejteplejšího měsíce, je jedním z faktorů určujících horní distribuční limity dřevin. Ovlivňuje jak rozšíření dřevin na gradientu zeměpisné šířky, tak i nadmořské výšky. V souvislosti se změnou klimatu dochází ke zmírňování teplotního limitu ve větších výškách a šírkách, což může vyvolat expanzi dřevin a zlepšení produkce. Zvýšená teplota vzduchu může v chladných polohách také urychlit rozklad mrtvého dřeva a opadu, a tím zvýšit dostupnost živočichů. V nižších nadmořských výškách je průměrná roční teplota významná k hledisku možného stresu dřevin teplem, jakož i faktoru podmíňující evapotranspiraci a dostupnost vláhy.

Použité data

Data o rozšíření dřevin v Karpatech byla převzata z celoevropského statistického mapování dřevin na základě dat národních inventarizací lesa, prediktivního mapování a národních lesnických statistik (Brus a kol. 2011). Výsledkem jsou rastrové mapy s rozlišením 1x1 km, nesoucí informace o zastoupení dané dřeviny. Pro účely této práce byly mapy korigovány na základě dat Corine Landcover.

Klimatická data za období 1951-2007 byla převzata z databáze E-OBS (Haylock a kol. 2008). Data o budoucím klimatu (2007-2100) byla převzata z výsledků projektu ENSEMBLES (van der Linden and Mitchell, 2009). Pro potřeby vytvoření klimatických map Karpat byla použita interpolační technika krigování s externím driftem (Hudson a Wackernagel 1994, Goovaerts 2000), přičemž byla použita nadmořská výška jako podpůrná proměnná, korelována s většinou klimatických prvků. Klimatické mapy byly vytvořeny pro tři časová období – referenční klima (1961-1990), klima v blízké budoucnosti (2021-2050) a klima ve vzdálené budoucnosti (2071-2100).

Pro hodnocení dopadů změny klimatu na lesy v Karpatech byla použita řada bioklimatických proměnných podle Fang a Lechowicz (2006).

Klimatická exponovanost jedle (*Abies alba*) v Karpatech v období 2021-2050

Změna průměrné roční teploty vzduchu v období 2021-2050 oproti období 1961-1990

Jiří Trombík, Tomáš Hlásny, Ivan Barka, Laura Dobor, Zoltán Barcza

Úvodní informace

Karpaty představují největší horské pásmo v Evropě procházející Českou republikou, Rakouskem, Slovenskem, Polskem, Maďarskem, Ukrajinou, Rumunskem a Srbskem. Na přeshraniční hodnocení zranitelnosti ekosystémů v Karpatech v důsledku očekávané změny klimatu je v současnosti zaměřeno více evropských i národních iniciativ. Zranitelnost lesů v Karpatech souvisí jak s jejich managementem, který ve větších oblastech vykazuje známky neudržitelnosti, tak i s očekávanou změnou klimatu, v důsledku které dochází k ohrožení porostů suchém i změněnou distribucí a populacní dynamikou některých škůdců.

Jedle (*Abies alba*) je stinná dřevina s vysokými nároky na vláhu. Vyskytuje se více ve smíšených porostech než v monokulturách. Je mechanicky méně zranitelná než smrk a taktéž méně náhyná k biotickému poškozování. Citlivost produkce jedle na změnu klimatu je relativně nízká, zejména kvůli výskytu v ekologicky stabilnějších smíšených porostech a v nadmořských výškách s dobrým srážkovým zabezpečením. Tyto skutečnosti skýtají potenciál pro její využití při adaptaci lesů na změnu klimatu.

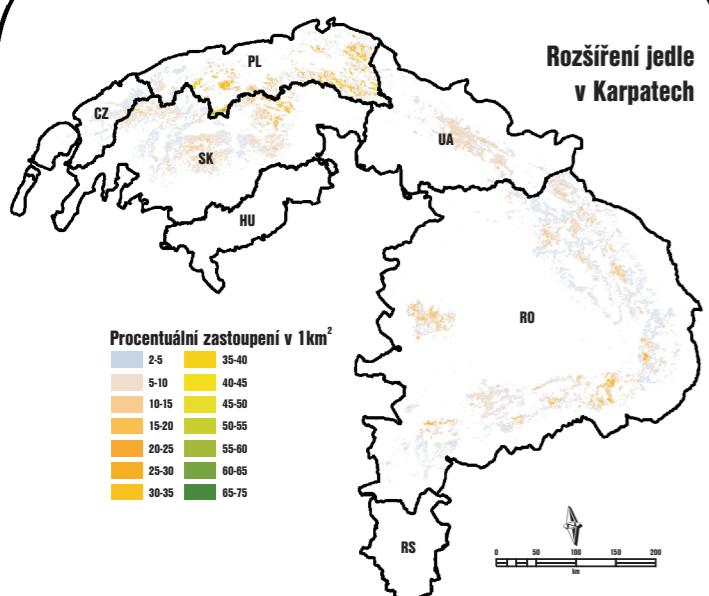
Průměrná roční teplota vzduchu, společně s teplotou nejteplejšího měsíce, je jedním z faktorů určujících horní distribuční limity dřevin. Ovlivňuje jak rozšíření dřevin na gradientu zeměpisné šířky, tak i nadmořské výšky. V souvislosti se změnou klimatu dochází ke zmírnění teplotního limitu ve větších výškách a šířkách, což může vyvolat expanzi dřevin a zlepšení produkce. Zvýšená teplota vzduchu může v chladných polohách taktéž urychlit rozklad mrtvého dřeva a opadu, a tím zvýšit dostupnost živin. V nižších nadmořských výškách je průměrná roční teplota významná z hlediska možného stresu dřevin teplem, jakož i faktor podmínějící evaporaci a dostupnost vláhy.

Použité data

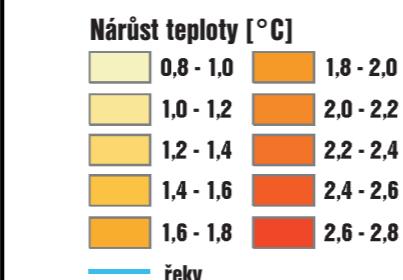
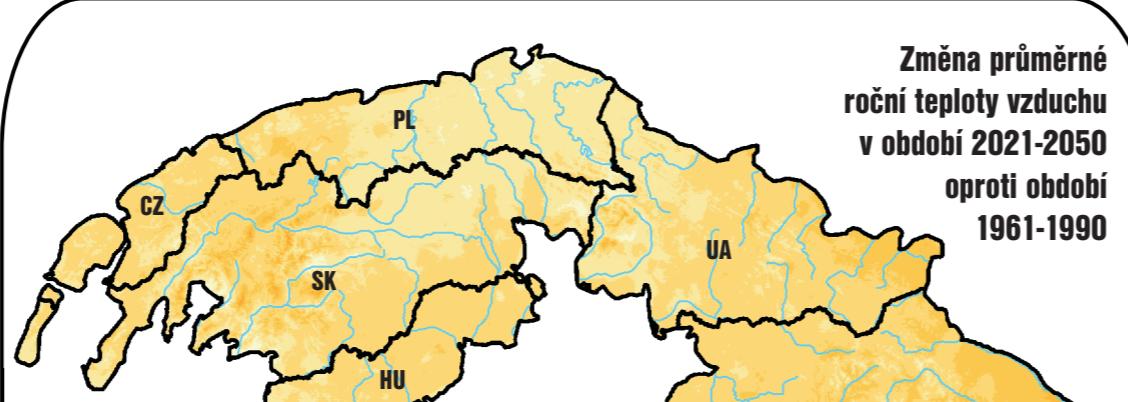
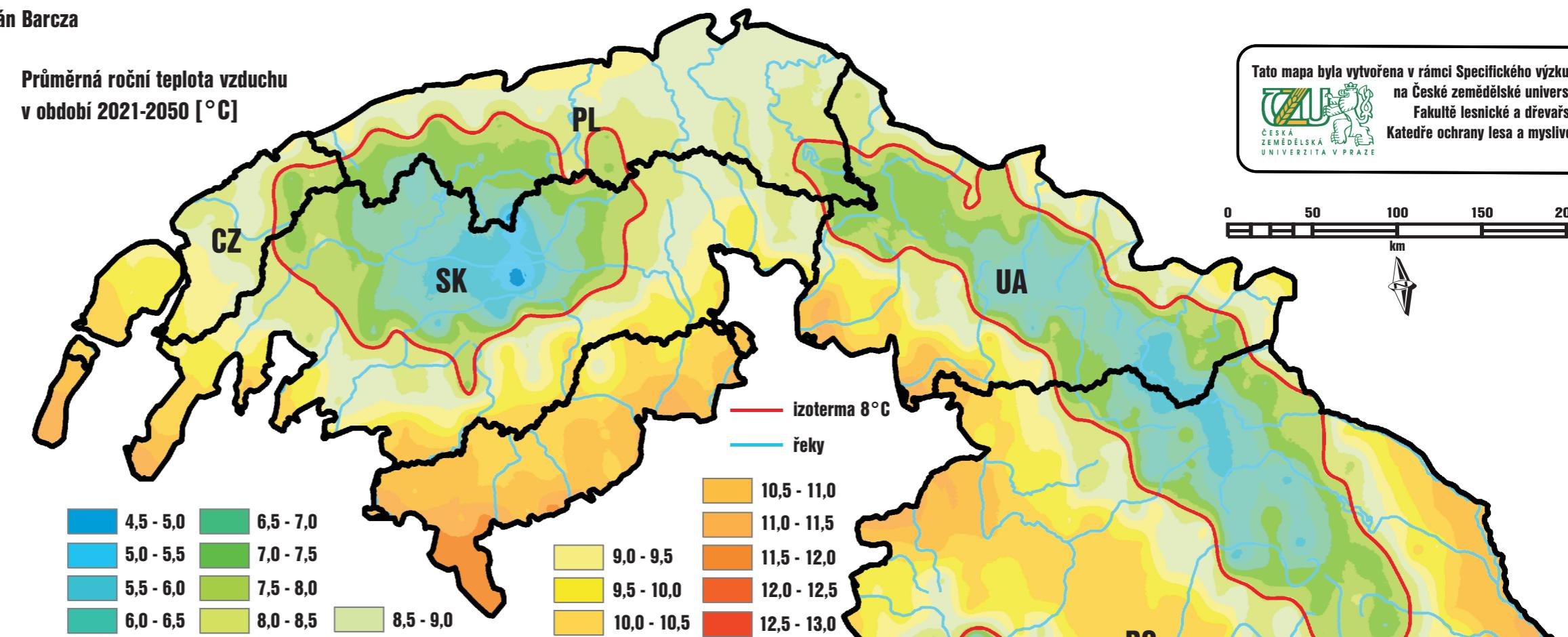
Data o rozšíření dřevin v Karpatech byla převzata z celoevropského statistického mapování dřevin na základě dat národních inventarizací lesa, prediktivního mapování a národních lesnických statistik (Brus a kol. 2011). Výsledkem jsou rastrové mapy s rozlišením 1x1 km, nesoucí informace o zastoupení dané dřeviny. Pro účely této práce byly mapy korigovány na základě dat Corine Landcover.

Klimatická data za období 1951-2007 byla převzata z databáze E-OBS (Hawley a kol. 2008). Data o budoucím klimatu (2007-2100) byla převzata z výsledků projektu ENSEMBLES (van der Linden and Mitchell, 2009). Pro potřeby vytvoření klimatických map Karpat byla použita interpolační technika krigování s externím driftem (Hudson and Wackernagel 1994, Goovaerts 2000), přičemž byla použita nadmořská výška jako podpůrná proměnná korelována s většinou klimatických prvků. Klimatické mapy byly vytvořeny pro tři časové období - referenční klima (1961-1990), klima v blízké budoucnosti (2021-2050) a klima ve vzdálené budoucnosti (2071-2100).

Pro hodnocení dopadů změny klimatu na lesy v Karpatech byla použita řada bioklimatických proměnných podle Fang a Lechowicz (2006).

Průměrná roční teplota vzduchu v období 2021-2050 [°C]

Tato mapa byla vytvořena v rámci Specifického výzkumu na České zemědělské univerzitě, Fakultě lesnické a dřevařské, Katedře ochrany lesa a myslivosti

0 50 100 150 200 km

POUŽITÁ LITERATURA A ZDROJE DAT

- Brus, D. J., Hengeveld, G. M., Walvoort, D. J. J., Goedhart, P. W., Heidema, A. H., Nabuurs, G. J., & Gunia, K. (2011). Statistical mapping of tree species over Europe. European Journal of Forest Research, 145-157.
- Fang, J., & Lechowicz, M. J. (2006). Climatic limits for the present distribution of beech (*Fagus L.*) species in the world. Journal of Biogeography, 33, 1804-1819.
- Goovaerts, P. (2000). Geostatistical approaches for incorporating elevation into the spatial interpolation of rainfall. Journal of Hydrology, 228(1-2), 113-129.
- Hawley, S., Hofstra, N., Klein Tank, A. M. G., Klok, E. J., Jones, P. D., & New, M. (2008). A European daily high-resolution gridded data set of surface temperature and precipitation for 1950-2006. Journal of Geophysical Research, 113(D20), D20119.
- Hlásny, T., Barcza, Z., Fabrika, M., Balázs, B., Churkina, G., Pajtik, J., Sedmák, R., & Turčáni, M. (2011). Climate change impacts on growth and carbon balance of forests in Central Europe. Climate Research, 47(3), 219-236.
- Hudson, G., & Wackernagel, H. (1994). Mapping temperature using kriging with external drift: Theory and an example from Scotland. International Journal of Climatology, 14(1), 77-91.
- Jump, A. S., Hunt, J. M., & Peñuelas, J. (2006). Rapid climate change-related growth decline at the southern range edge of *Fagus sylvatica*. Global Change Biology, 12(11): 2163-2174.
- van der Linden, P., Mitchell, J. F. B., 2009. ENSEMBLES: Climate Change and its Impacts: Summary of research and results from the ENSEMBLES project. Met Office Hadley Centre, FitzRoy Road, Exeter EX1 3PB, UK, 160pp.
- Mátyás, C., Berki, I., Czúcz, B., Gálos, B., Móricz, N., & Rasztovits, E. (2010). Future of Beech in Southeast Europe from the Perspective of Evolutionary Ecology. Acta Silvatica & Lignaria Hungarica, 6, 91-110.

Klimatická exponovanost jedle (*Abies alba*) v Karpatech v období 2071-2100

Změna průměrné roční teploty vzduchu v období 2071-2100 oproti období 1961-1990

Jiří Trombík, Tomáš Hlásny, Ivan Barka, Laura Dobor, Zoltán Barcza

Úvodní informace

Karpaty představují největší horské pásmo v Evropě procházející Českou republikou, Rakouskem, Slovenskem, Polskem, Maďarskem, Ukrajinou, Rumunskem a Srbskem. Na přeshraniční hodnocení zranitelnosti ekosystémů v Karpatech v důsledku očekávané změny klimatu je v současnosti zaměřeno více evropských i národních iniciativ. Zranitelnost lesů v Karpatech souvisí jak s jejich managementem, který ve věcech oblastech vykazuje známky neudržitelnosti, tak i s očekávanou změnou klimatu, v důsledku které dochází k ohrožení porostů suchém i změněnou distribucí a populacní dynamikou některých škůdců.

Jedle (*Abies alba*) je stinná dřevina s vysokými nároky na vláhu. Vyskytuje se více ve smíšených porostech než v monokulturách. Je mechanicky méně zranitelná než smrk a taktéž méně náhyná k biotickému poškozování. Citlivost produkce jedle na změnu klimatu je relativně nízká, zejména kvůli výskytu v ekologicky stabilnějších smíšených porostech a v nadmořských výškách s dobrým srážkovým zabezpečením. Tyto skutečnosti skýtají potenciál pro její využití při adaptaci lesů na změnu klimatu.

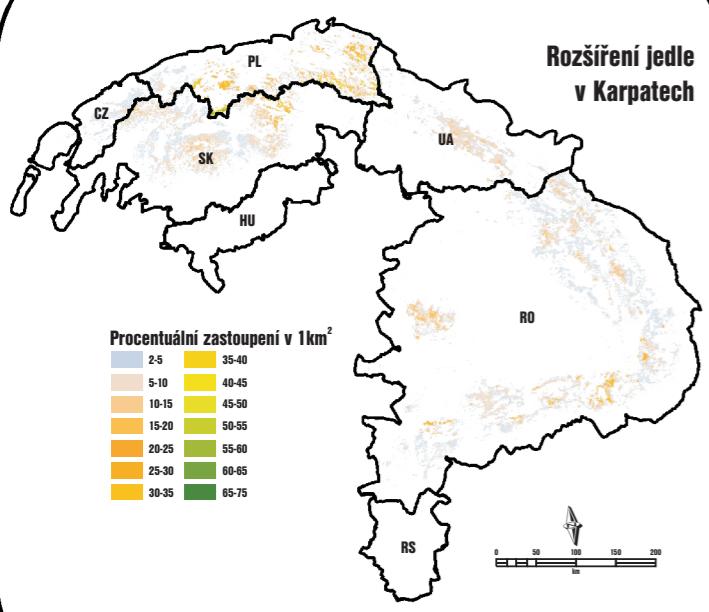
Průměrná roční teplota vzduchu, společně s teplotou nejteplejšího měsíce, je jedním z faktorů určujících horní distribuční limity dřevin. Ovlivňuje jak rozšíření dřevin na gradientu zeměpisné šířky, tak i nadmořské výšky. V souvislosti se změnou klimatu dochází ke zmírnění teplotního limitu ve větších výškách a šířkách, což může vyvolat expanzi dřevin a zlepšení produkce. Zvýšená teplota vzduchu může v chladných polohách taktéž urychlit rozklad mrtvého dřeva a opadu, a tím zvýšit dostupnost živin. V nižších nadmořských výškách je průměrná roční teplota významná z hlediska možného stresu dřevin teplem, jakož i faktor podmínějící evaporaci a dostupnost vláhy.

Použité data

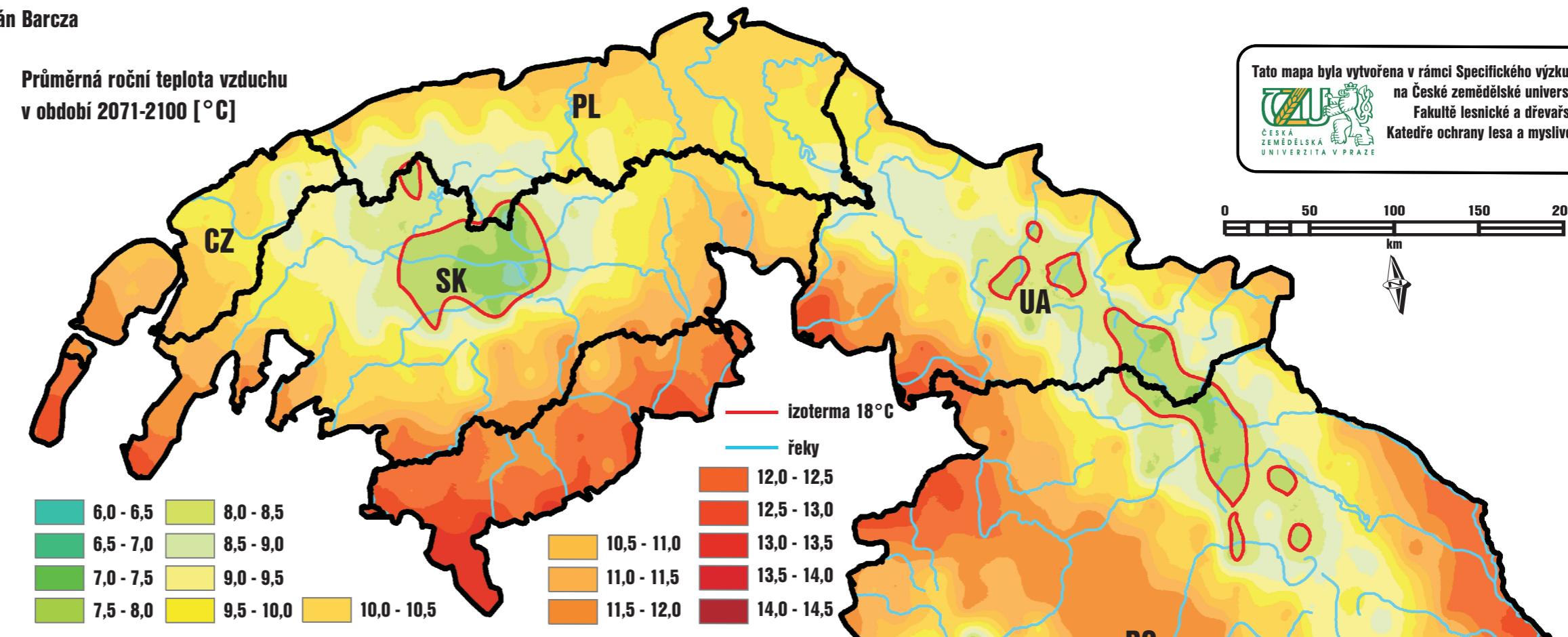
Data o rozšíření dřevin v Karpatech byla převzata z celoevropského statistického mapování dřevin na základě dat národních inventarizací lesa, prediktivního mapování a národních lesnických statistik (Brus a kol. 2011). Výsledkem jsou rastrové mapy s rozlišením 1x1 km, nesoucí informace o zastoupení dané dřeviny. Pro účely této práce byly mapy korigovány na základě dat Corine Landcover.

Klimatická data za období 1951-2007 byla převzata z databáze E-OBS (Hawley a kol. 2008). Data o budoucím klimatu (2071-2100) byla převzata z výsledků projektu ENSEMBLES (van der Linden a Mitchell, 2009). Pro potřeby vytvoření klimatických map Karpat byla použita interpolační technika krigování s externím driftem (Hudson a Wackernagel 1994, Goovaerts 2000), přičemž byla použita nadmořská výška jako podpůrná proměnná korelována s většinou klimatických prvků. Klimatické mapy byly vytvořeny pro tři časové období – referenční klima (1961-1990), klima v blízké budoucnosti (2021-2050) a klima ve vzdálené budoucnosti (2071-2100).

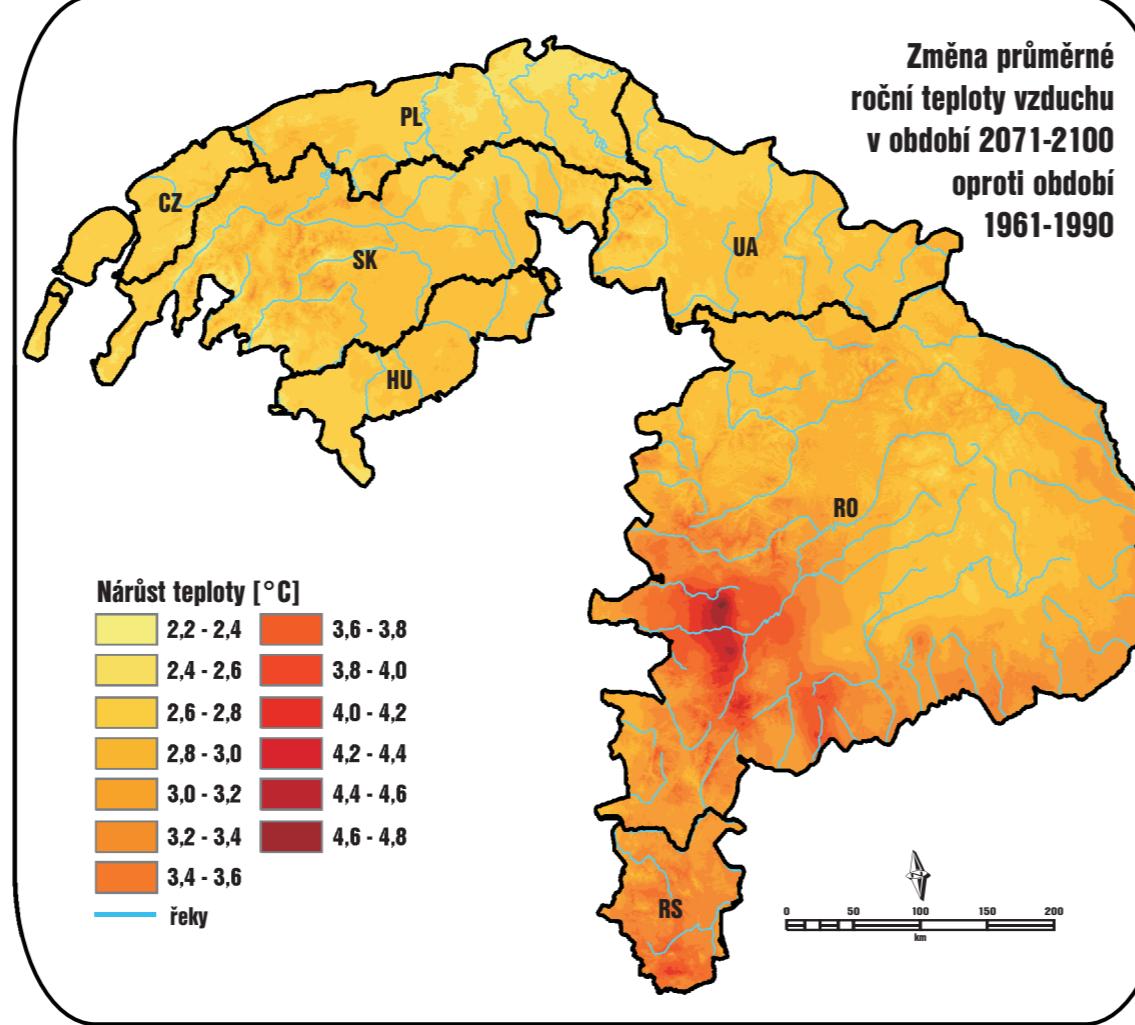
Pro hodnocení dopadů změny klimatu na lesy v Karpatech byla použita řada bioklimatických proměnných podle Fang a Lechowicz (2006).

Průměrná roční teplota vzduchu v období 2071-2100 [°C]

Změna průměrné roční teploty vzduchu v období 2071-2100 oproti období 1961-1990

Tato mapa byla vytvořena v rámci Specifického výzkumu na České zemědělské univerzitě, Fakultě lesnické a dřevařské, Katedře ochrany lesa a myslivosti

0 50 100 150 200 km

POUŽITÁ LITERATURA A ZDROJE DAT

Brus, D. J., Hengeveld, G. M., Walvoort, D. J. J., Goedhart, P. W., Heidema, A. H., Nabuurs, G. J., & Gunia, K. (2011). Statistical mapping of tree species over Europe. European Journal of Forest Research, 145-157.

Fang, J., & Lechowicz, M. J. (2006). Climatic limits for the present distribution of beech (*Fagus L.*) species in the world. Journal of Biogeography, 33, 1804-1819.

Goovaerts, P. (2000). Geostatistical approaches for incorporating elevation into the spatial interpolation of rainfall. Journal of Hydrology, 228(1-2), 113-129.

Hawley, S., Hofstra, N., Klein Tank, A. M. G., Klok, E. J., Jones, P. D., & New, M. (2008). A European daily high-resolution gridded data set of surface temperature and precipitation for 1950-2006. Journal of Geophysical Research, 113(D20), D20119.

Hlásny, T., Barcza, Z., Fabrika, M., Balázs, B., Churkina, G., Pajtik, J., Sedmák, R., & Turčáni, M. (2011). Climate change impacts on growth and carbon balance of forests in Central Europe. Climate Research, 47(3), 219-236.

Hudson, G., & Wackernagel, H. (1994). Mapping temperature using kriging with external drift: Theory and an example from Scotland. International Journal of Climatology, 14(1), 77-91.

Jump, A. S., Hunt, J. M., & Peñuelas, J. (2006). Rapid climate change-related growth decline at the southern range edge of *Fagus sylvatica*. Global Change Biology, 12(11), 2163-2174.

van der Linden, P., Mitchell, J. F. B., 2009. ENSEMBLES: Climate Change and its Impacts: Summary of research and results from the ENSEMBLES project. Met Office Hadley Centre, FitzRoy Road, Exeter EX1 3PB, UK, 160pp.

Mátyás, C., Berki, I., Czúcz, B., Gálos, B., Móricz, N., & Rasztovits, E. (2010). Future of Beech in Southeast Europe from the Perspective of Evolutionary Ecology. Acta Silvatica & Lignaria Hungarica, 6, 91-110.